

Meghívó munkakongresszusra

Szeretettel köszöntjük a testvéreket az Úr Jézus nevében!

Szövetségünk rendkívüli munkakongresszust tart **október 26-án, szombaton, de. 10 órától** a Kolozsvári Baptista Gyülekezet imaházában. A munkakongresszus témája a szalárdi öregotthon megvásárlásából fennmaradt adósság megbeszélése és a szövetség birtokában lévő kolozsvári telkekkel kapcsolatos döntések meghozatala lesz.

A gyülekezetek a „Belső Szabályzat”, 42. cikkelye alapjának figyelembe vételével küldjék képviselőiket a munkakongresszusra, a következőképpen: ● 20-50 tag között 1 képviselő, ● 51-100 tag között 2 képviselő, ● 101-150 tag között 3 képviselő, ● 151-200 tag között 4 képviselő, ● 251-300 tag között 5 képviselő, ezen felül minden megkezdett 50 tag után még egy-egy képviselő. A leánygyülekezetek tagjai az anyagyülekezet tagjaival együtt jönnek számításba. Az 50 tag alatti körzetek a lelkipásztoron kívül küldhetnek még egy képviselőt.

Javasoljuk a testvéreknek, hogy a gyülekezetek eljárásága beszélje meg ezeket a témákat, hogy a küldöttek megfelelően tudják képviselni gyülekezetük álláspontját.

Imádkozzunk, hogy az előttünk lévő munkakongresszus munkálataira a szeretet és a béke jegyében kerüljön sor, és hogy tapasztaljuk meg Isten vezetését közösségünk életében.

Az Elnökség

BVSZ köszöntő: „Lépésben a Lélekkel – **szeretet** által”

Kedves nőtestvérek! Újból együtt lehetünk a Baptista Nők Világimanapja alkalmával, ami nagy öröm számunkra. Amint az idén Isten szeretetéről elmélkedünk, egy kedves gyermekének jut eszembe: *Engem szeret Jézusom, Bibliámból jól tudom. / Mind Ővé a kisgyermek, Erőt ad a gyengéknek. / Úgy van, Ő szeret, Ő szeret nagyon. / Úgy van, Ő szeret, Igéjéből tudom.* Több igazság van ebben a kis énekben, ami segít meglátni Isten szeretetét:

- Ha tudom, hogy Jézus szeret, az életem igazi értelmet nyer.
- A meggyőződésem, hogy ő szeret, a Biblián alapszik és nem az érzéseimen.
- Ha megértem, hogy hozzá tartozom, mert ő alkotott engem és megváltott, szabad leszek arra, hogy válaszképpen őt szolgáljam.
- Ha meglátom, hogy gyenge vagyok, és képtelen bármit tenni, valóban megnyugodhatom az ő erejében, hogy betölthessem a küldetésem.
- Ha megértem, hogy ő az én hűséges barátom, aki mindig velem van, akkor továbbléphetek másoknak is bemutatni ezt a szeretet.

Imádságom, hogy érezzük meg Isten szeretetét minden napon, és képesek legyünk ezt a szeretetet másokkal is megosztani.

RAQUEL CONTRERAS, a Baptista Világszövetség női osztályának elnöke

November 4. a Baptista Nők Világimanapja. A témához kapcsolódó részletes anyag a 8-9. oldalon olvasható.

Megnyílt az érmihályfalvi gyülekezet új imaháza, a főbejáratához vezető két lépcsősornál kifeszített szalagot a támogatókat képviselő Alan Steier (a fotón balról), valamint Gergely István, Gál Győző és Simon József lelkipásztorok vágták el. (Tudósítás a 4. oldalon.)

Célgyűjtés

az Arad-belvárosi magyar baptista gyülekezet részére

Nagyon sok szeretettel köszöntjük a gyülekezeteket és minden kedves olvasót az Úr Jézus drága nevében. Hálas a szívünk Istennek, hogy folyó év januárban egy alkalmas lelkipásztor lakást vásárolhattunk.

Az eddig tulajdonunkban lévő panellakás árát kölcsönrel pótoltuk ki és hitben tettük meg e lépést.

Gyülekezetünk mindig készségesen igyekezett támogatni a szükségben levő közösségeket, ezzel is a missziót erősítve. Jelen helyzetben, mi vagyunk a testvérek támogató szeretetére utalva.

Szövetségünk vezetőségének jóváhagyásával, nagy szeretettel kérjük a gyülekezeteket, hogy az őszi hálaadó napon tartasanak célgyűjtést az Arad-belvárosi közösség részére. „*Kiki amint eltökélte szívében, nem szomorúságból, vagy kénytelenségből; mert a jókedvű adakozót szereti az Isten.*” (2Kor 9,7)

Az adományokat Szövetségünk irodájához, vagy közvetlen a gyülekezetünk vezetőségéhez lehet eljuttatni. Az Úr áldását kívánjuk mindenki életére!

Az Arad-belvárosi gyülekezet nevében: **Simon András** lp.

A SZÖVETSÉG LELEKIPÁSZTORAIHOZ ÉS GYÜLEKEZETEIHEZ

Kedves testvéreink!

A Hargita Keresztyén Táborban az utóbbi 22 évben több ezer gyermek, fiatal és felnőtt, úgy egészségesek, mint hátrányos helyzetűek hallhatták az Úr Jézus Krisztusról szóló örömmüzenetet.

Ezek közül sokan életre szóló döntést hoztak és megváltozott élettel távozhattak. A táborral párhuzamosan működött a Barnabás-ház is. Itt mozgássérültek és más hátrányos helyzetűek élvezhették keresztyén környezetben a tábor nyújtotta szolgáltatásokat.

A tábor hit által jött létre és ugyanígy működött több mint két évtizeden át. Ezekben az években folyamatosan tapasztaltuk Isten hűségét irántunk. Kezdetben és működésünk folyamán is, Isten sok embert felhasznált, hogy általuk gondoskodjon a tábor anyagi szükségleteiről is. Mindenért nagy hálával tartozunk Istennek.

Most egy új kihívás előtt állunk. A 22 évvel ezelőtt épült fa ebédlő, ami abban az időben tökéletesen megfelelt az igényeknek, mára olyan mértékben megrongálódott, hogy már nem lenne kifizetődő a javítása. Az egészségügyi szervek is arra sürgetnek, hogy minél hamarabb változtassunk a körülményeken, különben megvonják a működéshez szükséges engedélyt.

Egy új, a mai követelményeknek megfelelő ebédlő felépítése messze meghaladja a tábor anyagi lehetőségeit. Viszont ha nem vállaljuk fel az építés kockázatát, akkor a tábor bezárás fenyegeti. Ezt mindenképpen szeretnénk elkerülni és hisszük, hogy Istennek is van még jó terve ezzel a táborral. Ezért, a Szövetség vezetőségének a jóváhagyásával, elkészültek a tervek és a kivitelezés is megkezdődött. Hisszük, hogy most is, mint eddig sokszor, Isten és testvéreink segítségével ez a fontos terv is megvalósul.

Most arra van szükség, hogy „*Fogjunk össze, és építsük meg!*” (Józs 22,26)

A közösségünk a tábor és ezért a közösséghez fordulunk segítségért. Kérjük azokat a gyülekezeteket és személyeket, akik önként szeretnének adakozni erre a célra, tegyék meg. Bármilyen mértékű adományt szívesen fogadunk és hatékonyan felhasználunk.

Az adományokat a következő módon lehet eljuttatni a táborhoz:

1) Átutalva a Tábor bankszámlájára:

TÁBOR ALAPÍTVÁNY – FUNDATIA TABOR

Bankszámla: Banca BCR, Ag. Odorheiu Secuiesc

RON: RO89 RNCB 0156 1282 9333 0001,

EUR: RO62 RNCB 0156 1282 9333 0002

Cim: Lueta 1596/ BBC, 537140, Harghita.

E-mail: office@hargitacamp.ro – www.hargitacamp.ro

2) Átadva személyesen a tábor vezetőjének, Joó Zoltánnak, vagy a lp-ok által elküldeni a táborba. Bármilyen irányú kérdésre a tábor kapcsolattartó személye szívesen válaszol, elérhetősége: **Joó Erika**, tel: 0735502401.

Ahogy gyűlnek az adományok, a tábor honlapján/facebook oldalán jelezve lesz. Minden esetben a pontos nyilvántartás és elszámoltathatóság biztosítva lesz.

Köszönünk minden elmát és anyagi támogatást!

Dr. Simon József elnök és Dr. Kovács József főtitkár

FELVÉTELI

A nagyváradi Timóteus bibliaiskola tanítványképző tagozatára

Bibliaiskolánk felvételit hirdet meg egy új tagozatra, ami 2013 őszén kezdődik el. A már működő alapfokozat és levelező tagozat mellett egy olyan program indul, amelynek mindössze két tantárgya van: bibliaismeret és tanítványság. Ez a program hétvégi oktatást foglal magában, időtartama egy év. Gyülekezeti tagoknak szól, különösen fiataloknak (esetleg középkorúak is jelentkezhetnek). A tanulásnak jó folytatása lehet azok számára, akik bekerítkezésük előtt részt vettek a törekvők óráján (katekizáláson) és szeretnének tovább fejlődni.

Nincs felvételi vizsga, csupán egy interjú, amelyre november 9. délelőtt 8 órai kezdettel kerül sor a bibliaiskolánál! A beiratkozáshoz szükséges a lelkipásztori ajánlás, amit az interjúra kell elhozni (új épület 101-es szoba).

Az érdeklődőknek részletes információkkal szolgálunk. Címünk: Str. Berthelot Nr. 5, Oradea 410050.

Tel. 0259-413289; 0735-500985 (baptifon); e-mail: emericus8@yahoo.com.

Az igazság énbennem valóság legyen

„Ó, Isten, te vagy az én Istenem! / Téged keres, téged szomjaz a lelkem, / utánad sóvárog testem, mint a kiszáradt, elepedt föld, amelynek nincs vize”

– Zsolt 63:1-2, újonnan revideált Károli ford.

Csendes zápor vonult át aznap reggel, nyomában megtisztult valamelyest a poros város, és kissé megelevenedtek a környező tikkadt mezők. Alig hullt eső és hosszan tartott a forró kánikula. A szomjazás, a víz után sóvárgás, a kiszáradt föld – a 63. Zsoltár jelképei, futó találkozásainkkor, szóba kerültek a nyáron. Végülis augusztus utolsó hetében ültünk le beszélgetni Simon József szövetségi elnökkel.

□ Hogy mennyire kell a víz, és milyen jó egy forrás, ha felidézne ezzel kapcsolatban egy élményét:

– **Simon József lp.:** Gyerekkorom kedves emlékei kapcsolódnak a falu végi forrásunkhoz. Egy dombos helyen eredt, és ha a játék közben, meg a forráság miatt eltikkadtunk, nagyon jó volt a vizével a szomjunkat oltani... Megemlíteném későbbi élményemet is, Teofil fiammal és Giorgiov Adrián szolgatársammal a Kárpátokban tettünk egy hosszabb túrát, és mielőtt célba értünk volna, elfogyott a vizünk, de forrást nem találtunk. Itt-ott megcsillantak kicsike állóvizek, tócsák, de abból én nem mertem inni.

□ A mai emberre mennyire jellemző az az erős vágyakozás Isten után, amit a 63. Zsoltárban találunk?

– Isten nélkül nem működik jól az ember élete. Ez akár közhelynek is hangozhat, de nekünk ezt újból és újból el kell mondanunk. Persze, élnek az emberek, de arra nem illenek az Úr Jézus szavai, hogy az „bővülködő élet” lenne. Mert az ember vétkezett és szűkölködik Isten dicsősége nélkül. A zsoltáros által használt képek, a „kiszáradt, elepedt föld, amelynek nincs vize” jól visszaadják az Isten nélküli ember életét. Az, aki soha nem ízlelte meg ezt a vizet, az nem tudja, hogy mire van szüksége. Keres, és azzal próbálkozik, amit épp talál, meg különféle italokkal, üdítőkkel, de amikor az ember szomjas, vízre van szüksége. A keresésünkre, hogy mi az, ami megelégtethetne – a lelkiekre értve ezt – sokszor olyasmint

találunk, ami távolról sem az igazi. „Miért adtok pénzt azért, ...ami meg nem elégíthet?” (Ézs 55:2). Sokszor mérgezett az, amit a világ felkínál, amit az ember talál magának.

Az az ember, aki megismerte Istent, az tudja, hogy milyen, és azt mondja: na ez az, megtaláltam, végre tudom már, hogy hol van a megoldás, amire szükségem van, ezt akarom egész életemben, nem másutt keresem már. Azt is tapasztaljuk, hogy még az ilyen ember is eljuthat idővel oda, hogy kiszárad az élete, és száraz lesz a szolgálata. Sajnos, egész gyülekezetet is lehet látni, hogy ki van száradva.

AZ ÉLET VIZE

– Ha lehetne, beszélne erről a tiszta vízről, és arról, hogy lehet ehhez hozzájutni, az élet vizéhez. Azt mondja Pál apostol, hogy tulajdonképpen Izrael fiai a pusztában, amikor vizet kerestek és amikor meghasadt a kőszikla, lett víz, az a kőszikla Krisztus volt, mert Krisztus a forrás.

Ő nem mondja magáról, hogy én vagyok az élet vize, a kenyérről igen: „én vagyok az élet kenyere”, de a vízre azt mondja: „ha valaki szomjazik, jöjjön hozzám és igyék” (a Jn 7-ben). És amikor az ember ebből a vízből iszik, tulajdonképpen beteljesedik Szentlélekkel. Az életünk, mint a kiszáradt föld, amikor megázik és telítésig magába szívja az esővizet, és aztán szemmel láthatóan kezd feltámadni az élet benne, kivirágzik – erre van szükség! Az Úr Jézus, ő a kőszikla, és őbelőle fakad ez a víz, hozzá kell jönni, ő az, aki kereszttel Szentlélekkel, mondja az ige.

SÓVÁROGVA KERESNI

Na most, hogy a mai ember mennyire sóvárogja – ez volt ugye a kérdés – én azt hiszem, hogy az az ember, aki ezt megismerte már, és valami miatt kiszáradt az élete, az sóvárogja és keresi.

Az az ember, aki nem ismerte meg, az is sóvárogja, csak rossz helyen keresi. Sajnos, hogy gyülekezeteinkben is nem kevesen vannak olyan emberek, akik soha életükben ezt nem ismerték meg. Eljárnak az imaházba, valamennyi hitük van, ha bajban vannak biztosan imádkoznak, addig is imádkoznak, de valahogy nem ismerik, amiről itt szó van, az Isten utáni vágyakozásról. A zsoltáriró jól tudta ezt, amikor ezt mondja: „téged kereslek reggel”, ezzel kezdem a napot, az az első dolgom, ahogy kinyitom a szememet.

És ahogy olvasom tovább azt látom, hogy az író úgy gondol Istenre, mint a legcsodálatosabb élményre, azt mondja, hogy miatta még aludni sem tud: „felébredek örváltásról-örváltásra”. Elém hozza azt az embert, aki valami nagy dolgot talált, ami nem hagyja még éjjel sem aludni. A megtérésem után én is sokszor megébredtem, és eltöltött örömmel az, ahogyan tudatosult bennem: én már meg vagyok mentve!

□ Tudjuk-e jól felkínálni az élő vizet a mai elsivatagosodott, szomjazó embernek?

– A válaszom az, hogy igen is, meg nem is. Mit mond az Úr Jézus, mi lesz azzal, aki ebből a vízből iszik? Élő víznek folyamai áradnak annak belsejéből. Akkor leszek képes adni, felkínálni, ha én ebből a vízből iszom. Mert ez nem olyan, hogy odamegyek a forráshoz, merítek és adom a szomjazónak. Ez úgy működik, hogy én először megismertem, megtapasztaltam és aztán adom tovább. Mert különben elmélkedem, meg prédikálok róla, de az emberek körülöttem szomjan fognak pusztulni. Ez a feltétele, hogy az igazság, amit hirdetek, énbennem valóság legyen. És akkor igen, fel tudom kínálni és érdeklődni fognak az emberek; nemcsak hallják azt, amit mondok, hanem látják is, érzékelik azt, ami valóság az életemben. (Sz. L.)

Megnyitóünnepély Érmihályfalván

Elkészült az új imaház, a megnyitóünnepély augusztus 25-én, vasárnap reggel 9 órakor kezdődött. Sokan eljöttek az Érmellékről, távolabbi városokból, valamint a építkezés támogatói Angliából és az Amerikai Egyesült Államokból. A délutáni összejövetelen a gyülekezet fennállásának 120. évfordulójáról emlékezett meg – hangsúlyosan a közelmúlt eseményeiről és az építkezésről.

„Örvendünk ennek a napnak, amit Isten kegyelméből adott nekünk, hogy ezt a szép imaházat átadjuk rendeltetésének” – kezdte megnyitó beszédét Gál Győző, a helybeli gyülekezet lelkipásztora. „Mily szerelmetesek a te hajlékaid, Seregeknek Ura” – a 84. Zsoltárt a gyülekezet korábbi lelkipásztora, Gergely István olvasta fel, akinek a szolgálata idején kezdődött el az építkezés: „Istené a dicsőség” – mondotta –, „hogy ez a nap elérkezett, sokan vártuk ezt, és az Úr az ő kegyelméből megadta, ami lehetetlennek látszott”. Felhangzott az *Ó, mily szép Istennek hajléka* c. karének, ami után Simon József szövetségi elnök imádkozott, következett a szalagvágás és az ünneplők bevonultak a gyönyörű terembe.

A régi, 1911-ben épült imaház hátsó udvarán emelkedik az új. Tíz évvel ezelőtt fogtak hozzá, a négy szintből mostanra teljesen elkészült a nagy imaterem, a lépcsőház, az iroda és a mellékhelyiségek. Használható már az alagsor is, ahol az ünnepségre érkezett közel 300 fős vendégcsereg ebédelt. Még nincs kész a lelkipásztori és gondnoki lakás, valamint a tetőtéri vendégszobák.

A megnyitóünnepély fő igehirdetését a Szövetség elnöke tartotta, az 1Pt 1:22-2:1-10 alapján a templomot építő közösségről, a gyülekezetről beszélt. A kezdő áhitaton Papp László és Filep Szilárd lelkipásztorok buzdítottak imádkozásra. Igei üzenetet mondott Kovács József lp., szövetségi főtákar, Kovács Gyula lp., missziókerületi elnök, valamint a mihályfalvi egyházak lelkészei-küldöttei. Részt vett az ünnepségen Nyakó József polgármester feleségével együtt és elismerő szavakkal méltatta a mintegy 120 fős közösség erőfeszítését. Gergely Istvánnak, *Csodatemplom* címmel, az alkalomra írott

A szalagvágás előtt a nagyváradiaiak énekeltek.

versét Kelemen Tibor előljáró szavalta el, délután ugyanő olvasta fel a krónikát, vetített képekkel kísérvé. Több köszöntő hangzott el az angliai és az amerikai támogatók részéről is. A nap folyamán énekszámokkal a nagyvárad-belvárosi gyülekezet énekkara működött közre Bokor Barnabás karnagy vezetésével. Az ünnepség programját Gál Győző lelkipásztor vezette, összhangban a korábbi szolgatárssal, Gergely Istvánnal, a new york-i magyar gyülekezet lelkipásztorával.

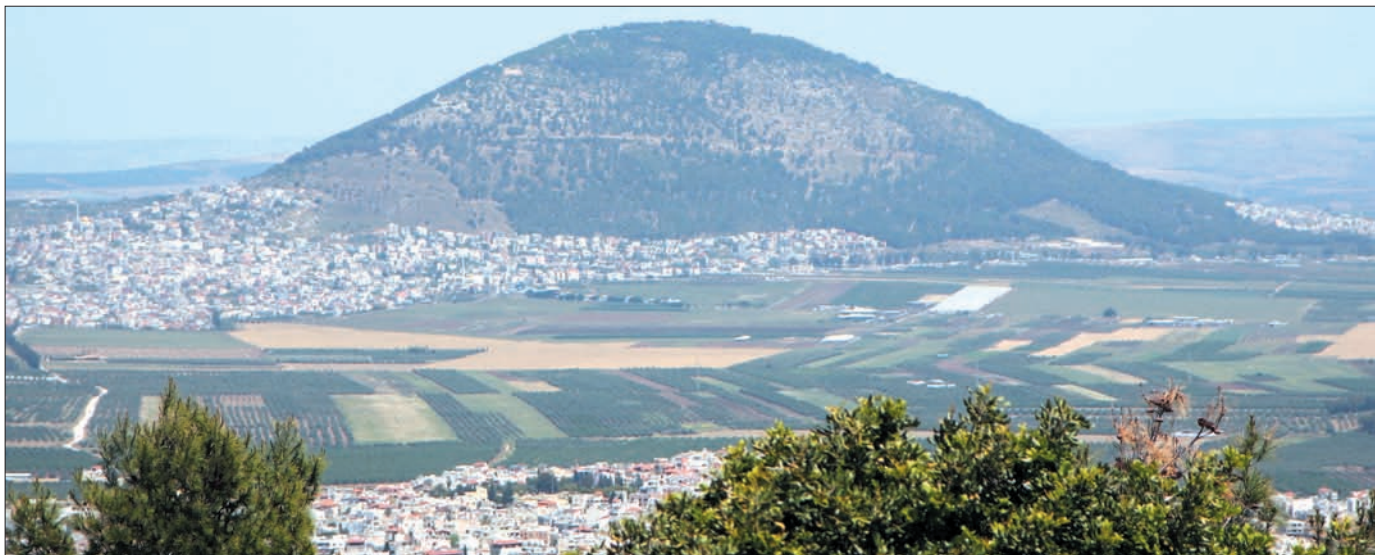
A megnyitóünnepély mérföldkö mind a helybeli, mind a rájuk figyelő érmelléki gyülekezeteknek. (Sz.L.)

A jobb oldali padosorokban a külföldi vendégek ültek, elől Nyakó József polgármester feleségével. (A felvétel az ünnepség kezdetén készült.)

Hegyek, vizek, városok – a Szentföldön (2.)

„Szeretném újból felkeresni, akár többször is, hogy még jobban a szívembe zárjam” – Melinda élménybeszámolójának legvégén hangzott el ez a mondat, a biharszentjánosi gyülekezetben, és többek között ez is ösztönzött kérdezni: miért is olyan rendkívüli a Szentföld? A Kürti házaspár áprilisban járt Izráelben, az utazáson Melinda naplót vezetett, Sámuel fotózott. Az interjú előző részének Cézárea, a Kármel-hegyi kirándulás és a Gilboa-hegy volt a témája. Kelet felé haladunk továbbra is, Názárettől a Jordánig.

Názáret, a Tábor-hegy

– **Kürti Melinda:** Názáret az újszövetségi időben egy kis falu volt, mára nagy várossá fejlődött, ahol sok keresztyén él. Alsó-Galileában, egy kelet-nyugati irányban húzódó hegyvonulat lejtőjénél fekszik. Odafele menet felidéztem a történetet, hogy a názáretiek ellenségesen fogadták Jézus zsinagógabeli prédikációját, és „*elvitték annak a hegynek a szakadékaig, amelyen a városuk épült, hogy letaszítsák, de Jézus átment köztük és eltávozott*” (Lk 4,29).

Valóban egy meredek kaptatón jutotunk fel a hegyre és mögötte volt a város. Felkerestük a Szent Gábor templomot, amely ráépült arra a feltételezett helyre, ahol az angyal szólt Máriához: „*Üdvözlégy, kegyelembe fogadott, az Úr veled van!*” (Lk 1,28). Zarándokhellyé is vált a katolikusoknak, sok esküvőt tartanak ott, a világ minden tájáról jönnek fiatalok, hogy ott keljenek egybe. Aztán felmentünk egy kilátóra, ahonnan jól látszott az egész város. Onnan elláttunk a Tábor-hegyre. A megdicsőülés hegye határozottan kiemelkedik a síkságból. Oda is felmentünk, elég félelmetes volt a meredek, keskeny út a sok éles kanyarral. A szerpentinek végén kolostort, két templomot találtunk, ott is előszerezett tartanak esküvőket.

A Golán-fennsík, a Genezáret-tó és a Jordán folyó – egy egész napos túrán

néztük meg ezeket a helyeket. Tulajdonképpen megkerültük a Genezáret tavat, délről indultunk kelet felé, majd fel északra. Mikor eljutottunk a tengerszintig megálltunk az ezt jelző táblánál, innen kilátás nyílt a tó egy részére. Majd megálltunk a kibuc egyik gyáránál is, ahol dzsemeket gyártanak.

A Jordán mentén egy rezervátumban nagy sétát tettünk, óriási védett övezetet alakítottak itt ki, sokan mennek oda biciklitúrára. A Jordán folyónak ama részét, ahol bemejtéseket tartanak csak az autóbusszból pillanthattuk meg. Messziről kivehető volt a jordániai, a libanoni és a szír határ. Láttunk nagyon sok tankot, katonai laktanyákat, felderítő repülőgépeket – drónokat (pilóta nélküli felderítő eszközök). A katonaság ott a lányoknak is kötelező, nekik két év, a fiúknak három. Érdekes, hogy mindközben nem éreztem félelmet, sőt talán sehol máshol nem éreztem magam olyan biztonságban, mint Izráelben, hogy ez a föld szent, Isten kiválasztott népének lakhelye, és itt nem érhet baj.

□ Milyen itt a táj, sivatagos?

– Nem, nem sivatagos, az majd délebbre van. Végig, ahol utaztunk láttunk megművelt földeket, de elhanyagoltabbakat is. Nagyon sziklás a talaj és többnyire füves, ezért sokszor

odaképzelték a bibliai múltat, amint Izráel népe legeltette a juhokat.

□ A kertek sávszerűen nyúlnak?

– Igen, sávszerűen vannak a kertek és a zsidók által lakott területeken nagyon rendezettek. (Folyt. a köv. oldalon.)

Virágzó olajfa ága

A Genezáret-tó

Hegyek, vizek, városok...

(Folytatás az előző oldalról.)

Mivel kevés az édesvíz, ezért öntöző-rendszereik vannak, amik takarékosan, a növény tövére csepegtetik a vizet.

□ Miket termesztnek?

– Zöldségféléket, amiket nálunk is, tehát hagymaföldeket is láttunk, meg sok gyümölcsfa-ültetvényük van: citrom, narancs, mangó, gránátalma, banán. Aztán láttunk egy olyan gyümölcsöt,

ami mintha a szőlő és körte keveréke lenne. A fák sávjában vannak, a banánok például fedettek, nagy kék zacskókba becsomagolva, talán, hogy ne érjen meg olyan hamar. De minden nagyon rendezett, például, hogy gazos legyen egy terület, olyat sehol nem láttam.

□ Milyenek a palesztin területek?

– Látszott a különbség mikor milyen helységen mentünk át. Más az arabok építkezési stílusa (a helybeliektől hal-

lottuk, hogy sokszor előbb felépítik a házakat, és utána jut eszükbe, hogy utcát is kéne vezetni), meg mintha nem szeretnék művelni a földet, kertet meg fákat ültetni. Úgy találtuk, a zsidók azon vannak, hogy termővé tegyék a földet, ahogy a Biblia is írja: „*a pusztát termővé teszem*”. Például az autósokat az enyhébb kihágásokért azzal büntetik, hogy bizonyos számú fát kell ültessenek.

Kérdezett: Szilágyi László

Október 1. az idősek nemzetközi napja, ebből az alkalomból köszöntjük gyülekezeteink idős tagjait.

Túrmezei Erzsébet

HAZAFELE

Törvény! Az Isten uja írta,
Hogy fecske, gólya, kispacsirta
Ősz közeledtén útra keljen,
S napfényes szép hazára leljen,
Ott messze túl a tengeren.

Földre pergő fáradt levélke,
Közeledő tél titkos lépte
Jeladás útra indulásra,
S ez a búcsúzás „győzelem”.

Száll, száll a költöző madárhad.
Emberi szíven titkos vágyat
Ugyanígy ád és ír az Isten:
Örök fészket ne rakjon itt lenn,
Érezze, hogy vándor madár.

Legyen a honi jelre várva
Szabad a szíve – kész a szárnya!
Ne kösse földnek köteléke,
Bátor röptét kísérje „béke”,
A borún át ha hazaszáll!

A nagyszülők hatása, avagy „semmi dolguk, csak hogy ott legyenek”

„Ismertesd meg azokat fiaiddal és unokáiddal” (5Móz 4:9)

A következő mulatságos levelet egy kisfiú írta.

A nagymama egy olyan hölgy, akinek nincs saját gyereke. Szereti mások kislányait és kisfiait. A nagypapa a férfi nagymama és sétálni szokott a fiúkkal, és pecázásról meg ilyesmikről beszélgetnek. A nagymamának nincs semmi dolguk, csak az, hogy ott legyenek. Olyan öregek, hogy nem játszhatnak vagy futhatnak túl sokat. Az is elég, ha elvisznek minket a bevásárlóközpontba, ahol a játékló van, és van kéznél jó sok pénz. Vagy hogyha elvisznek sétálni, lelassítanak szép levelek vagy hernyók miatt. Sosem kellene az mondaniuk, hogy „Siess már!” A nagymamák be tudják kötni a cipőfűződet és szemüvegesek. A nagymamának nem muszáj okosnak lenniük, de tudjanak válaszolni olyan kérdésekre, mint: „Isten miért nem házas?” és „Miért kergetik a kutyák a macskákat?”. A nagymamák nem beszélnek babanyelven, mint a többi látogató, mert azt nehéz megérteni. Ha olvasnak nekünk, akkor nem hagynak ki semmit, és nem bánják, ha megint ugyanazt a mesét kérjük. Mindenkinek kéne egy nagymama, főleg, ha nincs tévéjük, mert a nagymamák az egyedüli felnőttek, akik ráérnek.

Nagyszülők, ha nem vagytok elégedettek azzal, amit első körben tettetek, akkor van egy második lehetőségetek az unokáitokkal. Ne szúrjátok el! Ha gyermekeitek Isten szerinti módon nevelik unokáitokat, akkor bátorításokat ők, és erősítsétek meg tanításukat a saját példáttal. Ha a szülők elhanyagolják ezt, akkor haladéktalanul álljatok oda a résre. Tanításokat gyermekeitek és az ő gyermekeiket is utánuk. (Ismeretlen forrás)

Asszonyvásár – Isten kegyelméből június 2-án immár második alkalommal mozdult meg a víz Asszonyvásáron, a roma közösségben.

Sokan eljöttek örülni együtt a testvérekkel.

Alkalmi igével Kőszegi Dániel tv. szolgált.

Három fehérruhás tett bizonyoságot hitéről a bemerítés vizében: Mezei Piroska, Makai Orsolya, Orosz Renáta.

A bemerítést követően többen is jelezték, hogy szeretnék követni az Úr Jézust. A bemerítést Papp László lp. végezte. Imádkozzunk, hogy az Úr áldása legyen a fehérruhásokon, valamint hogy élő tagjai legyenek a gyülekezetnek. **(P.L.)**

Nagyvárad - roma gyülekezet – A bemerítési ünnepély július 21-én, vasárnap délután volt. A fehérruhások névsora (balról jobbra): Covaci Károly, Varga Zoltán, Kajcza János lp., Bodor Sándor lp., Incze Zoltán gyűl. vén, Luncui Alexandru és Curpas Juliánna. A bemerítést Kajcza János lp. végezte, az igét Bodor Sándor ny. lp. hirdette a Mt 28: 18-20 szerint: „*Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön...*”. A négy új gyülekezeti tag döntése az idei év januárjában, az evangélizációs istentiszteleteken történt. **(K.J.)**

Gergely István

CSODATEMPLOM (részlet)

Az érmihályfalvi imaház megnyitójára

E helyen egy sárga homok-halom,
És egy nagyon régi, öreg ház állt.
Most templom van, ünnepi alkalom,
Isten valóra váltotta hívei álmát.

És megtörtént egy újkori csoda.
Hiszen nem volt arany, se kő, se fa,
Csak millió jele a szükségnek.
Kevesen voltak, s nagyon szegények,
A kik templomot álmodni mertek.
De Isten látta az összefogást,
Adott kegyelmet, mennyei áldást.
Közeli és távoli testvérek
Keményen dolgoztak, hittek, reméltek,
S míg lassan teltek-múltak az évek,
Eltűnt teljesen a homok-halom,
Helyébe épült egy csodateplom,
Bizonyosága Isten hatalmának,

Gyümölcse a testvéri összefogásnak.

Most e tágas, gyönyörű épület,
Mely elkápráztatja a szemeket,
Sokakat készletet hálaadásra,
Mert az mindig az Isten csodája,
Ha felépül egy imádság háza.

.....
Uram, ki velünk ilyen csodát tettél,
Kegyelméből templomot építettél,
Add meg, kérünk, hogy a lelki közösség
Teljesen betöltsé küldetését!

Legyen lelki ház, szent birodalom,
Minden testvér egy-egy csodateplom,
Kikben, és kik által Te munkálkodsz,
Áldott tervedet megvalósítod,
Amíg mindnyájan eljutunk majd oda,
Ahol te leszel az egyetlen csoda,
Néped örökkévaló temploma!

Gergely István lelkipásztor dedikál az érmihályfalvi megnyitőünnepély ebédszünetében (a fotón Dombi Imrével, a bályoki gyülekezet titkárával). A Csodateplom c. 460 oldalas kötet tartalmaz fiatalkori verseket is, de a költemények többsége a new york-i szolgálati években született.

HIRDETÉS – A szövetség 2014-es kiadványairól

Kérjük szeretettel a **gyülekezetek lapfelelőseit**, hogy októberben gyűjtsék össze kedves olvasóinktól a jövő évi kiadványok támogatási díját, az igényeknek megfelelően, és hozzák el a kolosvári munkakongresszusra (október 26-án)!

Bővebb tájékoztatást körlevélben küldünk az októberi lap postázásakor. **(A szerk.)**

Lépésben a Lélekkel: **szeretet** által

Bibliatanulmány – 1Korinthus 13.

MI A SZERETET?

- Ahogyan Ádám meglátta az édenkertben Évát, mint megfelelő segítőtársat (1Móz 2,23)?
- Ahogyan Évának megtetszett a szemet csábító gyümölcs (1Móz 3,6)?
- Ahogyan Izsák és Rebeka nevelték gyermekeiket (1Móz 25,28)?
- Ahogyan József megmentette háza népét az éhínségtől (1Móz 45,9-11)?
- Elkána szeretete Anna irányában (1Sám 1,5)?
- A barátság Dávid és Jónátán között (1Sám 20,17)?
- Vagy talán Dávid érzései, amikor rátekintett Betsabéra (2Sám 11,2)?

...Folytathatnánk bibliai példák sorozatával. Mi a szeretet? Egy érzés, egy magatartás? Kapcsolat az emberek, népek, családtagok között, férfi és nő, szülők és gyermekek, testvérek között? Igen, mindezeket magában foglalja a szeretet. Nemcsak az emberek, de a többi élőlény sem élhet szeretet nélkül. Isten így teremtette a világot, szeretetben, szeretet által, mert Isten szeretet (1Jn 4,16b). Nekünk embereknek válaszolnunk kell Isten szeretetére, el kell fogadnunk őt Teremtőnknek, Mennyei Atyánknak és Urunknak.

MIT KELL TUDNUNK RÓLA?

Az 1Kor 13,1 vers ércgongot és angyalok nyelvét említi. El tudjuk képzelni az angyalok beszédének szépségét? Vajon úgy hangzana, mint valami éles zaj? Az ismeret hiábavaló, és a hit nem ér semmit? Ha a legjobbat teszem a felebarátaimért semmi vagyok? „Ha szeretet nincs bennem semmi hasznom abból” (1Kor 13,3).

A szeretet az élet alapja. A gyökér, ami a növekedés forrása. A szeretetben a szív zenéje kitisztul, akár az angyalok hangja.

HOGYAN TUDJUK BEMUTATNI?

Olvassuk el az 1Kor 13 rész további verseit, és gondoljunk bibliai példákra. A szeretet:

Türelem: „az értelmes ember türelmes” (Péld 19,11).

Jóságos: „jöjjetek, szálljatok meg a házamban!” (ApCsel 16,15 – Lídia története).

Nem irigykedik: Száraj és Hágár története (1Móz 16).

Nem kérkedik: „két ember ment fel a templomba imádkozni” (Lk 18,10).

Nem viselkedik bántóan: „Abigail... arcra esett Dávid előtt, és a földre borult” (1Sám 25,23).

Nem keresi a maga hasznát: „a samáriaiak közül sokan hittek benne az asszony szava miatt” (Jn 4,39).

Nem gerjed haragra: „erre fölkelt Dávid, és lopva levágta Saul köpenyének a sarkát” (1Sám 24,5).

Nem örül a hamisságnak: „van egy nép, amely elszórtan és elkülönülten él a népek között... el kell pusztítani őket” (Eszt 3,8-9).

Együtt örül az igazsággal: „te számod ezt a bokrot... én meg ne számjam meg Ninivét?” (Jónás 4,9-10).

A szeretet soha el nem múlik: „feddhetetlen volt, félte az Istent, és került a rosszat” (Jób 1,1).

Az idei imanapi programot az európai nőtestvérek állították össze. Adományainkkal a következő európai projekteket támogatjuk:

- **Azerbajdzsán:** menedékhely a hitük miatt üldözött nőtestvéreknek, és olyan nőknek, akik az emberkereskedelem vagy erőszak áldozatai, alkohol- vagy kábítószerfüggők;
- **Moldova Köztársaság:** vezetőképző szemináriumok fiatal nőtestvéreknek;
- **Lengyelország:** evangéliumi segítségnyújtás olyan nők számára, akiknek alkoholfüggő családtagjaik vannak;
- **Magyarország:** nem hívő nők segítése a kertészkedésben, gyümölcsök tartósításában, és bibliatanulmányok a számukra.

A baptista női világimanap 65 évvel ezelőtt alakult meg. Európa romokban hevert a 2. világháború után, megosztott volt és megsebzett. 1947-ben a Baptista Világszövetség kongresszust tartott Svédországban, ahol a nőtestvérek is találkoztak. A hangulat feszült volt. Akkor Mrs. Martin felkérte a jelenlevőket: mindenki a maga nyelvén mondja el a János 3,16-ot, lassan, megfontolva. A légkör egyből megváltozott. A különböző országból valók megakartak bocsátani egymásnak, és a gyógyulás folyamata elkezdődött.

1948-ban Londonban megalakult az Európai Baptista Nőszövetség, a nőtestvérek elhatározták, hogy november első hétfőjét az imádságra szánják. Ez a kis visszatekintés sarkaljon bennünket az egymásért való imádkozásra.

Az Európai Baptista Föderációnak 50 tagszövetsége van. Ide tartozik több korábbi szovjet tagköztársaság, és a Közel-Kelet is – sokféle nyelv és kultúra, hagyomány, életkörülmény, feszültségek, háborúk, gazdasági nehézségek, elvándorlások, szenvedés, tönkrement életek, hontalanság – ahol leginkább a nők és gyermekek szenvednek.

Hogyan segíthetünk, bátoríthatunk ezekben a szükségben? Isten szeretet. A nehézségek között egyedül a hit, remény és szeretet segíthet. Kedves nőtestvérek, imádkozunk egymásért! A Szentlélek állítson bennünket helyre, hogy Isten szeretete kiáradhasson rajtunk keresztül a megsebzett világra!

LIVIA GODINA – az Európai Baptista Nőszövetség elnöke 2008-2013 között

HOGYAN NÖVEKEDIK A SZERETET?

Amint a gyermek felnővekedik, megtanulja a társadalomban való élés szükségseit, és felnőtte válik. Megszűnik gyermekien gondolkodni, megtanulja a felelősségteljes életmódot, és értékes döntéseket hoz. Meglátni a kihívásokat, a kötelelességeket, és azokat a helyzeteket ahol felnőttként kell cselekedni. Felismerni a jó és rossz közötti különbséget.

HOGYAN VÁLTOZHAT MEG AZ ÖNKÖZPONTÚ ÉLETÜNK?

Általában szeretnénk minél többet elérni az életben. Magasabb megbecsülést, első lenni a versenyben, a legkedvesebbnek, legszebbnek lenni, a legjobb háziasszonynak, legjobb diáknak, legjobb anyának, legjobb nővérem. De végül egyáltalán nem vagyunk megelégedve az eredménnyel. A küzdelmekben megértjük, amit a prédikátor mond: „minden hiábavalóság” (Préd 1,2). A keserűség eltölti a szívünket. Végso soron a világ azért szenved, mert elvesztette a hitet, reményt és szeretetet.

KI HOZZA VISSZA A SZERETET?

Legyünk mi azok, akik ezt megteesszük. Csatlakozzunk a közös imához, és kérjük az Urat, hogy segítsen megtalálni a hitet, reményt, és a legfontosabbat, a szeretetet. Hogy az Úr segítségével visszahozhassuk ezeket a földre, azáltal hogy betöltjük a hivatást, amire Ő hívott el bennünket. Legyen Isten szeretete jelen a földön a szolgálói élete által.

ÚJVÁRINÉ SZABÓ ANIKÓ, az Európai Baptista Nőszövetség elnöke

Afrika

– Imádkozzunk, hogy amíg a gazdasági hanyatlás folytatódik, Isten bátorítsa az afrikai nőtestvéreket változásért való imádságra és bőjtölésre;

– hatékony partneri kapcsolattá az afrikai baptista tagszövetségek között;

– hogy az Afrikai Baptista Nőszövetség vezetősége helyesen mérje fel és kezelje a regionális konferenciákon a nőtestvérek tanulási szükségait (számítógépes képzés, írás-olvasás képzés, stb.);

– hogy az afrikai nőtestvérek kapcsolódjanak be különféle projektekbe, a szellemi, fizikai, társadalmi, és szociális szükségek betöltésére

– hogy a nők törekedjenek többet adni, és többről gondoskodni, mint amennyit maguk is kaptak;

– az Afrikai Bapt. Nőszöv. vezetőiért, hogy szolgáljanak a baptista nőtestvérek felé, bátorítsák őket és Isten neveljen újabb női vezetőket;

– a baptista női világimnap és az afrikai imnap adománygyűjtéseiért, valamint a programjaik lefordításáért a különféle nyelvekre.

Latin-Amerika

– Imádkozzunk egységért a latin-amerikai keresztyén vezetők között;

– a Latin-amerikai Bapt. Nőszöv. új vezető bizottságáért, amelyet a nov. 13-17-i konferencián választanak meg,

– hogy folytassák a gyerekek közötti szolgálatot;

– a fiatal nőtestvérekért, hogy jobban bekapcsolódjanak a nőszövetségi munkába;

– hogy a keresztyén családok legyenek világosság a környezetük számára;

– hogy a Latin-amerikai Bapt. Nőszöv. betöltsé hivatását az Úr munkájában.

Ausztrália és a csendes-óceáni szigetek

– Imádkozzunk az Ausztráliai Baptista Nőszövetség vezetőiért, hogy a Szentlélek vezetését követve hívják az ausztráliai nőket az Úr Jézus követésére;

– hogy a nyugat-pápui nők szabadon utazhassanak Pápua-Új-Guineába missziós céllal;

– hogy a pápua-új-guineai baptista nőtestvérek találjanak egy helyet, ahol konferencia-központot létesíthessenek, és anyagi támogatásért erre a célra;

– egységért a Fidzsi-szigeteken élő keresztyén csoportok között – némelyeket közülük bántalmaztak amiatt, hogy felszólaltak a politikai rendszer ellen;

– az új-zélandi keresztyén szülőkért, akik gyermekeiket egy elvilágiasodott, keresztyénellenes környezetben kell neveljék, ahol a hagyományos családi értékek már nem fontosak.

Ázsia

– Imádkozzunk az evangélium hirdetésért az ázsiai nők és gyermekek között, hogy javuljon az élethelyzetük a szegényeknek, az erőszak, hátrányos megkülönböztetés, írástudatlanság és emberkereskedelem áldozatainak;

– az ázsiai misszionáriusokért, főleg a szellemi előremenetelükért, a helyiekkel és a többi misszionáriussal való kapcsolatukért, a gyermekeikért, és családjukért, és hogy Isten küldjön még misszionáriusokat Ázsiába;

– hogy Isten óvja meg Ázsia lakosait a minden évben hatalmas veszteségeket okozó természeti katasztrófák között, a családokért, akik a földrengések, szökőárak miatt szenvednek;

– az ázsiai országokban szűnjenek meg a keresztyéneket korlátozó intézkedések, és az evangélium korlátlanul eljuthasson olyan országokba mint Észak-Korea, Kína, Mianmar, Pakisztán – békéért az egymással konfliktusban álló ázsiai országok között;

– hatékony együttműködést az ázsiai kormányok és gyülekezetek között, hogy azoknak a helyzete javuljon, akik válások, homoszexualitás, alkohol, dohányzás, kábítószer, bálványimádás, szexuális bűnök miatt szenvednek;

– az Ázsiai Baptista Nőszövetség újonnan megválasztott vezetőiért, hogy legyenek szellemileg és fizikailag erősek, legyenek bölcsességük és hűséges odaszánásuk az Úrnak.

Hazai imatémák

- Adjunk hálát a nyári áldásokért, megtérésekért, a gyülekezet új látogatóiért.
- Imádkozzunk, hogy a nyári táborok után megvalósulhasson az utógondozás gyülekezeteinkben.
- Kérjük Isten megújító munkáját közösségeinkre, hogy minden generáció növekedhessen és szolgálhasson Krisztus Testében.
- Imádkozzunk az ősszel szervezett nagyváradi és brassói lányok-asszonyok konferenciáikért.

Minden kérésünket hálaadással hozzuk az Úr elé!

*Budai Evódia
a nőszövetség elnöke*

Az imnap anyagát Havas Péter fordította.

Európa

– Imádkozzunk, hogy az európai nőtestvérek életében újra Isten legyen az első helyen a sok elfoglaltság között;

– a keresztyén gondolkodásmód ne egy filozófia vagy bölcs életmód legyen, hanem szeretet és megértés mások felé;

– hogy Európa lakosai megismerjék Krisztust, az élet igazi értékét, azáltal hogy meglátják, mennyire szeretik egymást a keresztyének;

– a keresztyén házasságok legyenek szilárdak és bemutassák Isten tervét a házassággal, és a gyermekek szerető családi légkörben nőjenek fel;

– hogy a fiatalabb keresztyén nők megerősödjenek a hitben, legyenek a környezetükben só és világosság;

– az idősebb és bölcsőbb nőtestvérek ne váljanak önelégültté, hanem nyíltak legyenek megosztani az Istenről való ismereteiket, készek a változásra, és hogy bátorítsák a fiatalabbakat a hitre.

Karib-tengeri szigetek

– Imádkozzunk egységért a barbadosi gyülekezetek között, és a naponként családi nehézségekkel küzdő nőkért;

– az antiguai nők közötti szolgálatért, hogy a fiatal nőtestvérek is vállalják a szolgálatot, és a gyülekezetek férfi tagjai munkálkodjanak a közösségekben;

– a dominikai nőtestvérek odaszánják magukat az Úrért való munkába;

– az új bahamai kormányzatért, hogy a munkanélküliségi helyzet javuljon;

– az édesanyák szellemileg készüljenek fel a gyermeknevelésre, ami a Karib-térség jövőjére nagy hatással van;

– hogy több nőtestvér találjon állást Jamaicában, és a többi Karib-tengeri szigeten.

Észak-Amerika

– Imádkozzunk az időszakos missziómunkásokért, ha visszatérnek otthonukba szorgalmas munkások legyenek a helyi közösségben;

– hogy az észak-amerikai és nemzetközi baptista ifjúsági konferenciákon részt vevő fiatalok bátorítást nyerjenek, és növekedjenek Krisztus tanítványai;

– hogy jó sáfárok legyünk a fizikai és szellemi adottságainkkal, a köztünk levő gátak megszűnjenek, és készek legyünk megosztani a Szentlélek gyümölcsét nőtestvéreinkkel;

– a missziós projektekért, amelyek a 2013-as imnap adományokból kapnak támogatást, és amelyek észak-amerikai nőket és gyermekeket segítenek;

– hogy Isten nyissa meg a fiatalabb és idősebb nőtestvérek szívét, hogy készek az egymással való kapcsolatot és áthidalják a generációs szakadékot.

„Ha Isten velünk, kicsoda ellenünk?”

Emlékezés **Bethlen Gábor** fejedelemmé választásának 400-ik, és az **anabaptisták** első, magyarországi megjelenésének 490-ik évfordulóján.

Az idén négyszáz esztendeje annak, hogy a kolozsvári országgyűlésen Erdély fejedelmévé választották Bethlen Gábort (1580-1629). Sok vihar és árvíz hömpölygött át azóta e „térkép mögé kényszerült Nagyfejedelemségen, amelyet oly sokszor jártunk be közösen az emberi igazság, méltányosság, a félelem és megaláztatás nélküli élet vágyának, az emlékezés örök jogának álmofogatán” (Sütő András) – mert e föld nem tudta elfeledni, hogy volt neki egy rövid ideig tartó aranykora, amikor a sokféle bajban háborgó Európának szívet-szemet gyönyörködtető „tündérkertje” volt.

„Bethlen Gábor erdélyi fejedelem, Magyarország választott királya, az anabaptisták védelmezője.”
Budapesten, a baptista egyház központjának belső udvarán kialakított emlékparban 12+2, 50X70 cm-es bronzból készült dombormű mutatja be a nemzetközi és a magyar baptista misszió kiemelkedő személyiségeit. A sort Szent István és Bethlen Gábor nyitja meg.
(Fotó és képaláírás Dr. Almási Mihály Ezredforduló c. könyvéből való.)

Bethlen Gáborra most nemcsak megválasztása kapcsán emlékezünk, hanem az alkalmából is, hogy 1523-ban, négyszázkilencven évvel ezelőtt jelentek meg Felső-Magyarországon (a mai Szlovákia területén) az első anabaptista igehirdetők, és – mint jól tudjuk – a reformáció kálvini ágához tartozó fejedelem jótékony cselekedeteivel beleírta magát az anabaptisták történelmébe is.

Erdély valamelyest önálló volt

Háborúkkal, oszmán fenyegetéssel, belső viszályokkal terhelt időszak ez, amikor nyugat felől a Habsburg sanyargatja az országot, délkeleten a török uralkodik a magyar területeken. Egyedül Erdélynek van valamelyest önállósága a két oldalról fenyegető, emésztő tűz között. A fejedelemnek jó diplomáciai érzékkel kell rendelkeznie, hogy megőrizze ezt a függetlenséget, és hogy valódi, biztonságos otthonná tegye e kis földdarabkát az itt élők számára.

A törökök már 1603-ban felkínálták a harcokban edzett, kiváló képességekkel rendelkező ifjú Bethlennek a fejedelmi széket, de ő szerényen visszautasítva Bocskai Istvánt győzte meg, hogy azt elfogadja. Később Rákóczi Zsigmond, majd Báthory Gábor lett a fejedelem, akiket hűségesen támogatott Bethlen. Azonban amikor Báthory Gábor kicsapongó életmódja és rossz politikája miatt veszélybe sodorta Erdélyt, Bethlen Gábor erélyesen fölépített ellene. Az 1613-as országgyűlés őt nevezte ki fejedelemnek, s ezzel megkezdődött egy olyan korszak, ami

után évszázadok elteltével is sóhajtozva vágyakozik az erdélyi ember.

Bethlen jóval megelőzte korát

Bethlen Gábor Európában egyedülálló módon kormányozta a fennhatósága alá tartozó területeket úgyannyi, hogy Erdélyben a gazdaság mellett felvirágozott a kultúra, a tudomány, és győzedelmeskedni tudott a népek és felekezetek közötti kölcsönös megbecsülés – a transzszilván eszme.

Somogyi Imre baptista egyházelnök így ír erről a korszakról a Kürt 1940. szeptember 15-i számában:

„Európa szerte tomboltak a vallásháborúk, mikor Erdély (...) a vallásszabadság és a lelkiismereti szabadság földje volt. Hol volt még az általános népoktatás nagy, demokratikus vívmánya, amikor Bethlen Gábor megnyitotta az iskolákat a jobbágyfiak előtt! Vagy hol volt a szerencsétlen népszökevetség, a maga «szellemi együttműködéseivel», amikor az erdélyi főiskolákon minden kulturnemzet tanárai találkozottak; hol volt még a «kisebbségek kulturális jogvédelmének» modern formulája, amikor Bethlen Gábor román nyelvre fordíttatja a Bibliát!”

A fejedelem támogatásával sok tehetséges ifjú tanulhatott külföldi egyetemeken – főként Heidelbergben –, majd a Gyulafehérváron alapított főiskola szolgálta a protestáns teológia és művelődés kibontakozását. Bethlen udvari lelkipásztora, Milotai Nyilas István írta: „...Alig vagyon Erdélynek oly szurdékja, melyet Fölséged tudós emberekkel meg nem rakott volna.” Székvárosában nyomdát is felállít-

tatott, melyben Sziléziából érkezett, képzett betűszedő dolgozott.

A könyvekről hadjáratai idején sem feledkezett meg: 1622-ben olyan nagy könyvrakományt hozott Felső-Magyarországról, hogy Kolozsvárról három iskolamestert, két szekeret és tíz ökröt kért az elszállításukra. Tekintélyes gyűjteményéből – mit korának számos uralkodója, tudosa, diplomatája is megcsodált – mára csupán két darab maradt meg!

Bethlen Gábor emberi nagyságát mutatja többek mellett az a tény, hogy szabadságot és előjogokat biztosított más, korábban üldözött felekezeteknek – ami előtt elismeréssel adózott a legnevesebb magyar ellenreformátor, a jezsuita Pázmány Péter is. Igyekezett felismerni és Erdély javára kamatoztatni a szellemi értékeket, mert tudta, hogy ezáltal egy anyagiakban is erős ország jön létre.

Találkozott az anabaptistákkal

Az anabaptistákkal a morvaországi, Habsburg-ellenes hadjáratok alkalmával volt lehetősége személyesen is találkozni a nagy fejedelemnek, amikor is a hittestvérek a több tízezres hadsereg ellátásához, a katonák gyógyításához jelentős mértékben hozzájárultak. Ugyanakkor láthatta azt is, hogy ezek a becsületes, minőségi munkát végző emberek mennyi szenvedésnek, megpróbáltatásnak vannak kitéve mind a protestáns, mind a katolikus hatalmasságok vallási türelmetlensége miatt.

1533-ban a Nyugat-Európában zajló üldözések elől Jakob Hutter (?-1536) egy népes anabaptista csoportot veze-

tett Morvaországba (Csehország), ahol – az első esztendőket leszámítva – sokáig nem volt jelentősebb bántódásuk. Körülbelül nyolcvan anabaptista (hutterita) „udvar” létesült szerte az országban, mintegy negyvenezer főnyi lakóval. Ezekhez az udvarokhoz iskolák, pékségek, kórházak is tartoztak. A történészek szerint Morvaország 180 településén a Svájból betelepedett és a hutterita testvéreken kívül még hat anabaptista irányzat képviselői éltek 1526 és 1620 között. A katolikus Habsburg uralkodó évtizedeken át nyomást gyakorolt a morvaországi rendekre az anabaptisták eltűrése miatt, míg elérte, hogy az országgyűlés 1567-ben rendeletet adjon ki a morva-testvérek ellen.

Magyarország területén, a Felvidéken (Eperjes városában) kissé korábban, már 1523-ban megjelentek az első anabaptista igehirdetők, akik közül a Schröter Kristóf nevét ismerjük. Luther elküldte Kisszebeni Jánost, hogy vitázzon az anabaptistákkal, és cáfolja meg tanaikat, de 1526-ban bemerítkezett ő maga is. A kassai főpap fellépésével megkezdődtek az üldözések, s 1528-ban Pozsonyban két anabaptistát égettek meg máglyán.

Alvincen ad nekik birtokokat

Bethlen Gábor mintegy száz esztendővel később, felmérve az anabaptista közösségek tarthatatlan helyzetét, elhatározta, hogy jelentős létszámú közösséget telepít le Erdélyben.

„Tehát Isten kegyelméből adta meg nekünk – írja Werner Jakab – hogy 1621. augusztus 31-én Alvincre kerülünk, ahol örömmel összejöttünk, és ezért hálás szívvel mondunk köszönetet Neki.”

1622. július 4-én kelt levelében a fejedelem részletesen közli az anabaptistáknak átadott jelentős alvinci birtokok helyét, számát, terjedelmét, ugyanakkor azt az elvárását is, miszerint „az egész gazdaság adózik, mint ahogyan a szőlőskertben termelt bor tizedét is nekünk, illetve utódainknak tartozik adni minden évben. Másodszor; hogy minden olyan dolgot (...) amit a kézművesek készítenek, nekünk és utódainknak féláron kötelesek eladni. Harmadszor; hogy amikor és amilyen gyakran nekünk és utódainknak a szokásos kétezi munkájukra szükségünk van (...), az egészet fele fizetségért kötelesek mindenkor elvégezni.”

Egy árjegyzék szerint Alvincen az anabaptisták a bognár, cipész, fazekas, kalapos, késes, kovács, lakatos, szabó, szíjgyártó, takács és tímár mesterséget gyakorolták. Mivel több helyről és több hullámban érkeztek a testvérek a fejedelmi szákvároshoz közeli Alvincre, létszámuk hamarosan az ezer főt is meghaladta.

Bethlen Gábor 1625. augusztus 24-én egy újabb rendeletet bocsátott ki, amelyben az anabaptistákat mentesítette az adókötelezettség terhétől:

„Az anabaptisták, akik a morvai örgrófságból kiűzettek, és a mi erdélyi királyságunkba átköltöztek, találkoznak itt a mi tényleges jóakaratusunkkal, és élvezzék különös vendégszeretetünket. Iparaikkal, melyekhez jól értenek, a lakosságnak igen értékes szolgáltatást nyújtanak. Hogy a királyság hasznára legyenek, szabad és nyugalmas otthonra leljenek királyságunkban; feloldjuk őket az adók fizetésétől. Tetszésük szerint bárhova nyugodtan vándorolhatnak, hogy minden nehézség nélkül a saját érdekeik és céljaik

szerint éljenek. Befogadjuk őket a mi biztos jólétünk körébe, és biztonságukat szintén a Ti védelmetekbe ajánljuk. Az anabaptisták mindenhol szabadon jöhetnek, mehetnek, és kötelességek tanyáikra és minden dolgukra vigyázni, őket minden erőszakosság ellen megvédeni, törvényellenes támadások, rongálók és felbujtók ellen.”

Élete rövide szabadott

Nemsokára azonban véget ért Erdély aranykora, és a „tündérváros” újbóli csatározások, üldözések színhelyévé változott. Felszámolódott az alvinci anabaptista telep, és az ország egy értékes közösséggel lett szegényebb.

Az 1990-es években három bányásági lelképásztor (Kiss László, Tóth János és Bálint Pál) felkeresett egy idős házaspárt Alvincen, akik az anabaptisták leszármazottainak tudták magukat. A férfi felfeszegette a járdába öntött közsörűkő-darabokat, az anabaptistáktól fennmaradt egyetlen tárgyi emléket. Az volt a terv, hogy az épülendő baptista teológia falába építik majd be, emlékeztetőül a múltra, Bethlen Gábor fejedelem pártfogolt gyülekezetére. Az idő telt, az idős házaspár elhunyt, a közsörűkő darabjait is maga alá temette az alvinci föld.

Erdély nagy fejedelme 1629. november 15-én haldoklott Gyulafehérváron. Negyvenkilenc esztendő volt mindössze. Végrendeletét már papírra vetette két héttel korábban. Élete utolsó órájában hűséges emberétől, Kemény Jánostól tollat kért, és ezt írta (mivel beszélni képtelen volt):

„Ha Isten velünk, kicsoda ellenünk? Senki. Bizonyára senki nincsen!”

KISS LEHEL

Alvinc a Maros innenső sík partján fekszik; az északi oldal szelíd dombjai szőlőtermesztésre lehettek alkalmasak az anabaptistáknak. (Fotó: Sz.)

A zilahi és a nagyfalui ifjúság Gyergyóban

Augusztus 7-17. közt a zilahi és a nagyfalui ifjúság Isten kegyelméből Gyergyóban táborozott. Sokféle tevékenységben volt részünk: Pardi Félix és Nagy István lelkipásztorok, valamint Püsök Tibor és Júlia előadásokat tartottak, esténként a táborozó csoportok jelenetekkel, énekekkel és biztonságtételekkel szolgáltak, kapcsolódva az aznapi témákhoz, mint pl. a házasság, a facebook, az Isten szerinti gondolkodás, az apróbb csodák. A táborozás után az ott szerzett élményeiről kérdeztünk néhány fiatal.

• Milyen volt számodra a táborozás?

Bak Petra: Az eddigi legáldásosabb. Megtapasztalhattam Isten kegyelmét és hatalmas szeretetét.

Benedek Bea: Jól éreztem magam. Úgy is indultam oda, mint aki vágyik Isten után. Nem felejttem el a csoport-beszélgetéseket. A túrázás is tetszett. **Nagy Edit:** Gyergyóba már gyerekkorom óta visszavágyom, az akkori szép emlékek miatt. Nem csalódtam az idén sem. Jó volt együtt lenni a fiatalokkal, beszélgetni, új embereket megismerni, barátságokat kötni, tanulni saját magamról, észrevenni a hibáimat, tapasztalni a megbocsátás örömet. A táj ugyanolyan szép, a napfelkelte gyönyörű és ez a látvány minden reggel hálára készítetett.

Kiss Alíz: A tábor nagyon áldásos volt. Bennem megmaradnak a előadások, és a jó pillanatok.

Benedek Dávid: Életem legjobb tábor volt, ekkora változás ennyi idő alatt sosem történt bennem. Már az csoda volt, hogy eljuthattam. Isten nem engedett haza anélkül, hogy meg ne szabaduljak megkötöttségemtől. Egy leírhatatlan örömmel maradtam a szívemben tudva, hogy a büntől szabad vagyok, ez csodás érzés.

Ilyés Dániel: Jól éreztem magam, annak ellenére, hogy nem először vettem részt már ilyen táborban.

• Hallottál-e olyan emlékezetes igei

üzenetet, ami változásra készítetett?

Petra: Egy este arról volt szó, hogy tagadjuk meg önmagunkat. Feltevődött az a kérdés, hogy készek vagyunk-e arra, hogy Istent helyezzük a legfontosabb helyre az életünkbe, akkor este én is döntöttem mellette.

Bea: Ami legjobban foglalkoztatott, és változásra készítetett, az Püsök Júlia előadása volt, amelyben tanulhattunk az isteni értékrendről, a pozitív gondolkodásmódról, és az igazi boldogságról.

Edit: Igen, legfőképp a lelki erősödés miatt maradt emlékezetes a táborozás. Minden nap kaptam valami olyan üzenetet, ami Isten felé fordított, így végül az utolsó napra sikerült lelkileg teljesen felszabadulnom. A tábori beszámolón hallottak sokszor eszembe jutnak: „Amikor félünk, olyan, mintha az ördögöt dicsőítenénk ezzel. Isten nem a félelem lelkét adta nekünk. A lelki érettség jele, hogy fel tudunk állni a bukás után.”

Alíz: Sokszor eszembe jut Püsök Júlia *Az Isten szerinti gondolkodásról* szóló előadásából az, hogy ha nem olvassuk napról-napra a Bibliát, és nem tartjuk Istennel a kapcsolatot, akkor nem tölt be teljesen az ő szeretete, valamint, hogy ha a bukásra koncentrálunk akkor nem juthatunk előre, és a bukások után pozitívan kell hozzáállni a dolgokhoz.

Dávid: Az az üzenet készítetett

változtatásra, hogy a betegek inkább fetrengenek a sárban, minthogy ki-másszanak, ez pedig teljes mértékben igaz volt rám is. Gyakran kijöttem a pocsolja szélére, de mindig visszacsúsztam, egyik este viszont megragadt egy kéz, amely elég erős volt ahhoz, hogy kiemeljen és kijuthassak a szárazra. *A Megragadtál* c. éneket minden nap éneklek munkába menet.

Dániel: Az esti alkalmak áldásosak voltak, Félix testvér nagyon jól magyarázta az igét. Engem is megérintett az a prédikáció, amikor Ádám és Éváról beszélt. Rájöttem, hogy én is sok minden mögé bújdosztam, csak-hogy Istennel ne találkozzam. Ez az esti alkalom felejthetetlen számomra.

• Visszamennél-e még a táborba? Válaszodat indokold!

Petra: Visszamennék, szívesen!

Bea: Természetesen visszamennék, mert hiányzik a sok éneklés. Persze jó volt látni, hogy miként változnak meg emberek körülöttünk.

Edit: Természetesen! Ha Gyergyóra gondolok, mindig vágy van a szívemben, hogy újra lássam a gyönyörű tájat, már csak ez is különös hangulatot hordoz magában. Jó lehetőség volt új barátságok születésére, lelki feltöltődésre. A reggeli csendességek után, amikor Isten már az első napsugárral üzen, csak boldogan kezdődhet a nap. **Alíz:** Szívesen visszamennék, mert

Gazdálkodj okosan! - Ifjúsági tábor a Hargitán

Az idei táborozásunkra visszaneézve elmondhatjuk, hogy különleges volt. Egyrészt azért, mert Szatmárról is nagyon sokan, körülbelül ötvenen utaztunk el a Hargitára, de legfőképp azért, mert Isten megáldotta mindannyiunk számára azt a hetet.

Az időjárás tökéletes volt, a társaság nyitott és barátságos, az előadások pedig gyakorlatiasak voltak és komoly üzenetet hordoztak.

Sokat imádkoztunk az ifiórán, házicsoporthoz és személyesen is, hogy legyen jelen Isten azon a héten. Felemelő volt megtapasztalni, hogy bár sokan voltunk, mégis Atyánk mindannyiunkkal külön-külön foglalkozik, személyesen szólít meg.

A tábor után az ifinkben még erősebb az összetartás, jobban vágyunk a közösségbe. Sokat beszélgettünk az ott szerzett tapasztalatokról.

Kürti Kriszta így írt a táborról: – Isten kegyelméből ez volt az első ifjúsági táborom, ami minden elképzelésemet felülmúlta. Azzal a reménnyel indultam el, hogy nem

csak jó hangulata lesz a tábornak, hanem lehetőségem lesz Isten jelenlétébe kerülni. Valóban megtörtént ez. Az egyik nap az idővel okosan gazdálkodás volt a téma, s nagyon megszeppentem, amikor rádöbbenem, mennyire nem jó az időbeosztásom. Sokszor előfordult, hogy siettem valahova és az igeolvasásból faragtam le egy kicsit, vagy volt, hogy el is maradt az esti vagy a reggeli áhítatom. Nagyon rossz volt ráismerni, hogy az életemből milyen keveset is szánok Istenre, és milyen sokat apró-cseprő dolgokra. A tábor óta igyekszem minél több időt Istennek szentelni, s még inkább törekedni a lelki fejlődésre.

Kovács Patrik is nagyon jó véleménnyel tért haza: „Ez volt nekem is az első ifitáborom. A hangulat már az első pillanattól jó volt. Sok hívő barátal ismerkedtem meg. Áldásos volt minden nap ápolni egymással a kapcsolatot, de a legáldásosabbak a „legjobb baráttal” való találkozások voltak. Isten engem arra tanított, hogy

minden nap ápoljam vele a kapcsolatomat.” A délutáni alkalmak evangelizációs jellegűek voltak, egy-egy bibliai személyről szóltak. A végén felhívás volt a megtérésre, megújulásra. Az összejövetelek után páran visszamaradtunk, majd imacsoporthoz szerveződünk. Imádkoztunk az újonnan megtértekért, további megtérőkért, megújulásokért vagy saját imatémákat osztottunk meg egymással. Egy-egy ilyen imádkozás alatt szinte megfogható volt Isten jelenléte. Nagyon örülök, hogy részt vehettem ebben a táborban, mert azóta jobban odafigyelek a napi bibliaolvasásra, és sok építő tapasztalatot szerezhettem.

Imatémánk, hogy az ott megtapasztalt Isten-élményekben ezután is naponta részesülhessünk a személyes csendesség révén, valamint, hogy a jövőben is lehessen részünk ilyen áldásos alkalmakban, amikor feltölthetjük a tanítás, lelki beszélgetések, közös imádkozás, lelki beszélgetések és dicsőítés által. **Ivanitzki Dávid**

⇒ az előadások építőek voltak, a társaság is jól összejött, a dicsőítések által közel kerültünk Istenhez.

Dávid: Úgy hiszem, hogy erre mindenki igennel válaszolna. A táborozás idején rendkívüli módon feltöltődtem, olyan erőt kaptam, amely még új számomra. Tehát szívesen visszamennek és találkozónak újra az ott szerzett barátokkal, meghallgatni a tapasztalataikat a tábor után.

Dániel: Hogy visszamennék-e? Hát persze, ott tértem meg és ismertem meg az Urat, és ez az egyik kedvenc helyünk – a mi gyergyói táborunk!

Dobozi Rebeka misszióba indult

Kérjétek azért az aratásnak Urát, hogy küldjön munkásokat az ő aratásába. Lk 10:2b

Az Úr ma is hívja a fiatalokat a lelki szolgálatra! Ezt tette **Dobozi Rebekával** is, akit a gyergyói misszióba hívott el Kémerről. Szeptember 4-én, imádsággal bocsátottuk őt újtárra, aki a gyergyói romák között fog munkálkodni, tanítani. Alkalmi igét hirdetett Pardi Félix lp. testvér az ApCsel 13:1-5 alapján, majd Szilágyi József gyülekezeti vénnel együtt kézrátétellel imádkoztak érte. Az Úr gazdag áldását és vezetését kívánjuk Rebeka gyergyói szolgálatára. Imádkozzunk, hogy az ő példája több fiatal is serkentsen a missziómunkára!

Gyászistentiszteltre gyűltek össze sokan Lupényban, augusztus 15-én: **Fodor Józsefet** 75 éves korában érte a hazahívó szó. Testvérünk 1938. május 19-én született a Bihar megyei Magyar-kécen, sokgyermekes, istenfélő családban. 16 évesen Vajdahunyadra került, három évet dolgozott a Vaskohászatnál.

Majd feljött a Zsil völgyére, ahol 30 évet a bányában dolgozott. Itt történt a bemelegítése, s mindvégig hűséges tagja volt a helyi gyülekezetnek. 1966-ban kötött házasságot Márkus Irmával. Isten három leánygyermekkel áldotta meg őket. 1977-ben két súlyos baleset történt a bányában, de a nagy megpróbáltatásokból Isten csodálatosan felsegítette. Örült családjának, gyermekei, majd unokái által sok áldásban részesült. Feleségét a múlt évben hirtelen veszítette el. Ezt követően egyre gyengébb lett, az utolsó hónapokban hangja már alig volt hallható, de mindvégig imádkozott, és az Úr Jézusba vetett hittel végül csendben elpihent. A temetésen Isten ígését a Mal 3,13-18 alapján Borzási István szilágyperecseni lelkipásztor hirdette, hangsúlyozva, hogy van különbség az igaz és a gonosz között, az Isten szolgája között, s a között, aki nem szolgálja Őt. A temetőkerben Tóth Róbert helybeli lelkipásztor a feltámadás reménységéről szólt. Isten Igéjének bizonyossága alapján hisszük, hogy a boldog feltámadáskor újra együtt leszünk. Mindenért Istené legyen a dicsőség és a hála. (**Borzási Sándor**)

Gyászjelentések Brassóból

„Eszembe jutott ugyanis a benned élő képmutatás nélküli hit” (2Tim 1:5). Július 10-én gyűltünk össze Brassóban **özv. Gál Erzsébet** testvérnő koporsója körül, hogy hálát adjunk Istennek testvérnőnk példás életéért és Jézus Krisztusba vetett hitéért. 87 évet kapott Istentől, hogy szolgáljon és felkészüljön az örök dicsőségre. Vigasztaló igékkel szolgált Kis Ottó és Deák Zsolt lelkipásztor, majd a temetőkerben Gál Tibor (Erzsébet testvérnőnek a kisebbik fia) tolmácsolta Istennek ígését. Csodáltuk Istent azért, ahogyan sokféle nehézségek és gyengeségek között megerősítette és megáldotta Erzsébet testvérnőt. Kívánjuk Isten vigasztalását a gyászoló család számára!

„Ébredj fel, aki alszol, támadj fel a halálból, és felragyog neked a Krisztus” (Ef 5:14). Július 20-án Pürkerecen vetünk búcsút **Rab János** testvérünkötől, aki Isten kegyelméből 90 évet kapott, hogy megismerve Megváltóját hűségesen szolgálja őt. Habár életének utolsó évét betegágyban töltötte és erejét fokozatosan elvesztette, mégis a lelki ébredés utáni vágy ott volt a szívében és hangtalanul is könyörgött érte. Annyira buzgón képviselte testvérünk az ébredés gondolatát, hogy a Kis Ottó és a Deák Zsolt lelkipásztorok ajkáról elhangzott igei üzenetek is e témakörre épültek. Egy fontos kérdés, ami elhangzott a temetőkerben: „Most, amikor búcsúzunk János testvértől, ki fogja szívében és ajkán hordozni az ébredés szükségességét?” Legyen áldott testvérünk emléke és kövessük jó példáját!

„Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg” (Jel 14:13). Augusztus 10-én Brassóban, fájó szívvel búcsúztunk

Sándor Károly testvértől, akit 76 éves korában szólított magához az Úr. Egyre erősödő betegségben élte utolsó éveit, de reménységét mégsem veszítette el, hiszen az Úrban talált békességet és nyugalmat az ő lelkének. Hitünk szerint Isten továbbította az ő vigasztalását ígéje által, ami hirdette volt Budai Lajos és Deák Zsolt lelkipásztorokon keresztül. Kívánom, hogy Isten adjon nekünk is olyan szelídséget és gyermeki hitet, amelyet Sándor Károly testvérünknel szemlélhettünk! (**D. Zs.**)

Gyászjelentések Vajdahunyadról

Özv. Gál (Balla) Piroskát augusztus 11-én, 77 éves korában, súlyos agyvérzést követően hívta haza Teremtője. Testvérnőnk Kémeren született 1936-ban, bemelegítése 1950. augusztus 20-án volt Szabó András lp. által.

1959-ben költöztek Vajdahunyadra, és azóta a gyülekezetünk hűséges tagja volt. A gyászistentiszteleten, augusztus 14-én, Isten vigasztaló üzenetét hirdette: Albert Zsolt István bihari lp. (Zsolt 90:10-12), román nyelven Csontos József pünkösdi lp. (JnJel 20:11-15, 21:1-4), valamint Tóth Róbert helyi lp. (Fil 3:20-21, 4:1). Alkalmi verssel szolgált Tamási Zsuzsánna és Nagy Juliánna testvérnők. A temetőkerben Tóth Róbert lp. az 1Thessz 4:13-18 alapján szólt a feltámadás reménységéről. Vigasztaló énekekkel az összevont énekkar szolgált. Kívánjuk, hogy az Úr vigasztalja meg a gyászoló családot!

Özv. Szabó (Nagy) Magdolna testvérnőt, több évi betegség után, az Úr hazaszólította, szeptember 4-én. Szabó Magdolna testvérnő, kémeren született 1943. január 19-én. Megtérése után újszövetségi bemelegítésben is részesült 1960. október 4-én Weninger András lp. által Hadadon. 1964-től pedig Vajdahunyadra költözött és az itteni gyüle-

kezetnek volt a tagja.

A gyászistentiszteleten Tóth Róbert helyi lelkipásztor a Zsolt 90. alapján, míg Csontos József pünkösdi lp. a Jn 11:25-27 alapján román nyelven hirdette Isten vigasztaló üzenetét. A temetőkerben Szűcs Endre gyül. előljáró és Csontos József lp. az 1Kor 15:16-20 alapján szóltak a feltámadás reménységéről. Alkalmi verssel szolgált Vincze Margit testvérnő Déváról. A helyi összevont énekkar is közreműködött vigasztaló énekekkel. Kívánjuk az Úr vigasztalását a gyászoló család számára! (**T.R.**)

Gyászjelentések Szilágyperecsenből

Május 12-én **Balla Sándorné Irma** (szül. Darabont) testvérnőt kísértük utolsó útjára. Testvérnőnk 1947. október 3-án született hívó szülők gyermekeként. Fiatalon megismerte az Úr ígését és elfogadta Jézust személyes Megváltójának, amit 1967-ben pecsételt meg a bemelegítés vizében. 1969. november 2-án kötött házasságot Balla Sándorral. Házasságukat az Úr három gyermekkel áldotta meg (két leánnyal és egy fiúval), akiket isteni félelemmel neveltek. 1966-ban testvérnőnk édesapja részese volt annak a nevezetes autóbalesetnek, amiben ketten életüket veszítették, ő pedig egyike volt azon sebesülteknek, akik súlyos égési sebeket szenvedtek. Ennek következtében a hátralévő életében folytonos gondozásra szorult. (Az említett balesetben a családból hárman voltak érintettek, akiket sógorsági viszony kötött egymáshoz.)

Testvérnőnk ragaszkodott az Úrhoz és a gyülekezethez. Betegségét türelemmel hordozta, és rendszeresen imádkozott gyermekeiért és a gyülekezetért. A temetési istentiszteleten Kelemen Szabolcs kárpátaljai misszionárius hirdette az ígét Jób könyve 16. részének utolsó verseiből: „Mert kiszabott esztendők letelnek, és én útra kelek és nem térek vissza.” A helyi lelkipásztorral együtt a sírkertben a Jn 11:25-26 alapján szóltak a feltámadás reménységéről.

Június 2-án **Balla János** testvér temetésén vettünk részt, akinek az Úr 79 évet ajándékozott. 1934. május 29-én született Szilágyperecsenben – Balla András és Juliánna öt gyermeke közül elsőként. Szülei gyermekségétől kezdve vitték a gyülekezetbe. Megismerte és elfogadva az Úr Jézust 1951-ben, a Kraszna folyóban részesült hitvalló bemeztetésben Kulcsár István lp. által. 1957-ben házasságot kötött Boncidai Magdolnával, házasságukat az Úr megáldotta négy fiúval és egy leánnyal. Gyermekeiket az Úr félelmében nevelték. Megfontoltsága és egyenessége nemcsak a gyermeknevelésben, hanem beszédében és a munkásságában is megnyilvánult. Ragaszkodott az Úrhoz és a gyülekezethez, amíg tehetette rendszeresen látogatva az istentiszteleteket. Az utóbbi években ereje egyre fogyott, egészsége romlott, viszont a hite és az örök életbe vetett reménysége csak erősödött, így várva az Úrral való találkozást.

Csendesen távozott az élők sorából, amely csendesség jellemezte egész életét. Koporsóját felesége, öt gyermeke és családjuk, valamint 11 unokája és két dédunokája vette körül. Temetésén Borzasi István hirdette Isten ígétét az 1Móz 25:7-9a és Jób 5:26 alapján, a temetőkerben pedig Józsa Sándor előjáró testvér. Maradjon meg szívünkben szeretete és példás élete – a viszontlátás reményében!

Július 16-án **Bákai Istvánné Margit** (szül. Juhász) testvérnőtől vettünk búcsút, aki 1943. július 28-án született Szilágysámszonban, Kis Juhász Ferenc és Erzsébet második gyermekeként. Egész fiatalon döntött az Úr Jézus mellett, majd hitét keresetséggel is megpecsételte Szilágysámszonban Kis Juhász Lőrinc lelkipásztor által. 1964. augusztus 26-án házasságot kötött Bákai Istvánnal Szilágyperecsenből, akivel 49 évet éltek boldog házasságban. Isten öt gyermekkel áldotta meg őket, 6 unokával és 1 dédunokával. Isten úgy látta jónak, hogy abba a jobb hazába költöztesse, ahová már nagyon vágyott. Temetésén a helyi lelkipásztor a Jn 5:1-17 alapján szólt Isten ígétét, a temetőkerben pedig Józsa Sándor előjáró testvér a Róm 14:7-10 alapján. Hálával a szívünkben emlékezünk rá, és élő reménységünk van afelől, hogy ismét találkozni fogunk!

Július 13-án **özv. Darabont Miklósné Mária** (szül. Papp) koporsóját vettük körül, akinek az Úr 73 évet adott e földi létben. 1939. december 6-án született Krasznán, református

családban. Még gyermekkorában történt, hogy édesanyja bemeztített és vele együtt járt imaházba. Bemeztítése 1955. augusztus 28-án volt a Kraszna folyóban. Az énekkar tagjaként szolgálta az Urat előbb Krasznán, majd Szilágyperecsenben. 18 éves korában nagybeteg lett, amikor a marosvásárhelyi orvosok lemondtak róla, ám az Úr meghallgatta a testvériség könyörgését, és meggyógyította őt. 1964-ben házasságot kötött Darabont Miklóssal Szilágyperecsenből, akivel 30 évet élt házasságban. 2006-ban és később is többféle megpróbáltatás és betegség érte, de hűségesen kitartott az Úr mellett élete végéig. A temetésen Nagy F. István hirdette az ígét a 2Kor 4:13-18 alapján – a helyi lelkipásztorral együtt, majd a temetőben a Jn 14:5-8 szerint szólt a vigasztalás üzenete. Emléke legyen áldott!

Július 31-én **Zsigmond Márton** testvér temetésére gyűltünk össze, akinek az Úr 64 évet adott. Hívó szülők második gyermekeként született 1949. január 8-án. A baptista gyülekezetben nevelkedett. Ifjúkorában döntött az Úr Jézus mellett, bemeztítése 1968-ban volt Szilágynagyaluban, egy nagyméretű bemeztetés alkalmával. 1971 novemberében kötött házasságot Bákai Piroskával, házasságukat az Úr két fiúgyermekkel ajándékozta meg. 41 évet éltek együtt házaseletet. Családszerető, szorgalmas, segítőkész ember volt, akit a kísértő sokféleképpen megkísértett. A gyászos háznál az Ámós 4:12-13 alapján hidette Isten ígétét Borzasi István lelkipásztor, majd a temetőben Józsa Sándor testvér szólt a Zsid 3:15 alapján. Mindaz ami életében jó és áldott volt, azt őrizzük meg a szívünkben és így emlékezzünk rá.

Augusztus 17-én **Zsigmond József** testvér ravatalát álltuk körül. Testvérünk 1921. március 28-án született Szilágyperecsenben, Zsigmond József és Bákai Erzsébet gyermekeként. Hitvalló bemeztítésére 1937-ben került sor Wéninger András által, aki akkor a szilágyperecseni baptista gyülekezet lelkipásztora volt. 1942-ben, 22 évesen elvitték katonának, a nehéz tűzéség tagjaként harcolt a magyar hadseregben. Súlyos életvesztélyekből Isten kimentette, majd a több mint három évig tartó nehéz orosz fogságból hazahozta. (Bajtársai közül sokan nem jöttek haza, Budai Ferenc bagosi testvért épp mellette érte a halálos golyó.) Hazatérése után 1948. október 27-én kötött házasságot Kulcsár Irénnel, az Úr két gyermekkel ajándékozta meg, majd öt unokával és három dédunokával. 1998-tól kezdve özvegységben élt. Isten hosszú élettel, 92 évvel ajándékozta meg. Kőműves- és ácsmesterként dolgozott, és ennél fogva a faluban, amíg fizikai ereje megengedte, sok rászoruló családnak nyújtott segítséget. Temetésén a Mt 25:31-46 alapján a helyi lelkipásztor az utolsó ítéletről prédikált, majd a sírkertben a 90. zsoltár 10-12. versei alapján Józsa Sándor előjáró testvér hirdette az ígét. Emlékét megőrizzük szívünkben! **(B.I.)**

CÍMVÁLTOZÁS – János Csaba lelkipásztor Kovásznáról Nagyányára költözött, az új elérhetőségei:

János Csaba, Str. George Coşbuc 12/A. 430284 Baia Mare, Jud: Maramureş.

Tel: 0362-804139, E-bapt. 0721744971, e-mail: janoscsa@gmail.com blog: <http://janoscsaba.blogspot.ro/>

Szeretet - kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Dr. Simon József. Felelős szerkesztő: Veress Efraim. Szerkesztő-tördelőszerkesztő: Szilágyi László.

410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA. E-baptifon: 0735 500 009, e-mail: szeretettlap@gmail.com

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605

MEGHÍVÓ ÉNEK-ZENE NAPRA

„Egy hangszer hadd legyenek!”

Erdélyi ének-zene napot szervezünk gyermekeknek és tiniknek. Szeretnénk együtt hálát adni, dicsőíteni az Urat és tanulni egymástól.

Helyszín: ZILAHÍ MAGYAR BAPTISTA GYÜLEKEZET.

Dátum: **november 16.**, kezdés reggel 9 órakor.

Zenei vezetők: Lisztes Tibor és Piroska Békésről.

Résztvételi feltétel: 2 ének, vagy 1 ének + 1 zeneszám csoportos előadása. Résztvételi díj: 5 lej/személy.

Jelentkezés gyülekezetenként: október 27-ig,

Tel. 0735-500887 (Sallai Mária), ebavisz@gmail.com.

Szeretettel várunk minden gyermeket és tinit!

Pardi Félixné Matild, VJSZ elnök, **Sallai Jakabné Mária**, VJSZ titkár

Újdonságok – Bibliák

Szeretettel tájékoztatom a kedves olvasókat, hogy sok más jó könyv mellett újfajta Bibliák is kaphatók:

- Újonnan revideált Károli Biblia, a nagyobbik méret (14,5 x 20 cm), 65 lej.

- Nagyon nagy meretű (szószéki) Károli Biblia (kb. 21 x 29,7 cm). Mindenki ajándékot is kaphat a megrendelt Bibliák mellé. Egy képes Bibliát kaphat ajándékba (amennyiben igényli), aki legkevesebb hét darab Bibliát rendel egyszerre.

Molnár Áron, Marosvásárhely

Mobil: 0754 200 020; 0735 787 688

BIZONYSÁGTÉTEL

Kapcsolódva a „Lépésben a Lélekkel – **szeretet** által” témához

A lengyelországi Gyémánt Keresztyén Oktatási Központ 15 éves szolgálata során több mint ezer gyermekről viselt gondot: fogyatékos gyermekekről, szegény családokból, alkoholizmussal, kábítószer-fogyasztással, vagy munkanélküliséggel küzdő családokban élő gyermekekről. Három árvaház gyermekei is ide tartoznak.

Ezek a gyermekek és fiatalok segítségre szorulnak, szükségük van melegségre, elfogadásra, jó szóra és tanácsra. A szüleik gyakran nem képesek, vagy nem akarnak gondot viselni róluk.

Hiszük, hogy minden gyermek értékes. Minden gyermek olyan mint egy gyémánt, amely a megfelelő metszés és csiszolás után drágakővé válhat.

Egy ilyen gyermek volt Paulina. Jelenleg 26 éves. 1998-tól, 12 éves korától vett részt a varsói gyermekklubban. Az édesanyja egyedül nevelte őt, és alkoholizmussal küzdött. Majd egy másik városba ment férjhez, és Paulina nagyanyja viselt Paulináról gondot. A klub volt a második otthona. 16 éves korától Paulina besegített a klub munkájába, majd a középiskola befejezése után egyetemre ment. Egy évvel ezelőtt befogadta az Úr Jézust az életébe, és csatlakozott egy varsói baptista gyülekezethez. „Nagyon hálás vagyok a Gyémánt Központért, a klubért, amely nagyon jó hatással volt rám. Nagyon hálás vagyok Istennek, aki elindította ezt a szolgálatot” – írja az egyik levelében.

Sokan segítenek a Gyémánt Központnak a gyermekekkel és fiatalokkal való munkában. Vannak közöttük istenkeresők is, ezért a központ nem csak a gyermekeknek

teszt bizonyosságot a mindennapi tevékenységével, hanem a munkatársaknak is. Anna egy ilyen önkéntes munkatárs volt, aki a varsói gyermekklubban segédkezett, és a nyári gyermektáborokban. Jelenleg 31 éves. Nemrég a következő bizonyosságtételt írta: „Szeretteim, nagyszerű hírem van! Eldöntöttem, hogy rábízom az életemet az Úr Jézusra. Ő az életem Ura, és a szívem minden nap örül. Megértettem az életem célját – Neki élek.”

EWA és RYSZARD GUTKOWSKI, Lengyelország
(Fordította: **Havas Péter**)

Aranymenyegző Szatmárnémetiben

A gyülekezetben, augusztus 18-án, ünnepélyes keretek közt emlékeztünk meg szüleink: **Kiss Pál** és **Eszter** házasságkötésének 50. évfordulójáról.

Szűcs Sándor helybeli lelkipásztor testvér a 2Móz 24-ből hirdetett ígét, a rokonok részéről köszöntések és szavalatok hangzottak el. A „vőlegény” testvérbátyja (gyémántmenyegzőt megélt 92 éves) néhány jó tanáccsal is ellátta öccsét a következő időkre. A közös ebédnél betekintést nyerhettünk családi életük nehezebb és derűsebb hétköznapijaiba. Az évek folyamán az Úr egy lánnyal, két fiúval, valamint 7 unokával áldotta meg őket. A Jó Isten áldását kívánjuk életükre! (Videó felvétel gyülekezetünk honlapján. **Kiss Győző**)

